

stanovali, so bili dali za svoje stroške spominsino Pavlu Rostazu, svojemu nekdanjemu tovaršu v regimentu, kteriga junakoserčnosti so sami priča bili, ponoviti, jo z celo svojo kompanijo na tem mestu po vojaški šegi počastiti in s posebno prazničnim cerkvenim obhajanjem posvetiti.

Danes bomo pa, Visoko Častiti! na ravno tistim svetim mestu slavni junakoserčnosti Pavla Rostaza novi in stanovitiši spominik posvetili, kteriga so mu — svojemu nekdanjemu tovaršu — vsi udje od perviga do zadnjiga častitiga c. k. petiga huzarskiga regimenta omislili. Kakor regimenta jakimu sinu, bo letá krasni spominik tudi vsim njegovim tovaršam, ki so mu ga postavili, v veliko veliko čast; kar pa njegovo veljavo še veliko viši povzdigne, je, de ga ni navaden kamnarski podobodel, ampak c. k. oficir verle avstrijske vojne iz terdiga kamna umetno izdelal, in podobi práv práv primerjen duh vdihnil.

Cerkev — razlagavka svete vere, té iz nebes nam milo poslano oznanovavke miru — vsako čednost spoznavši, in to, za ohranjenje miru takó potrebno krepost visoko spoštovavši, posvečuje s posebno radostjo spominke, postavljene v čast junaških domovine sinov; torej priporoči in zroči tudi ona letó sveto spominsino verilga Pavla Rostaza pobožnim prebivavcam Ipavske doline, zavetni skerbi visoko častite tehanije in velavne kantonske komisije, de bi tudi v prihodnjih stoletjih vsi avstrijski vojaki in drugih dežel verli sinovi memo tega svetiga mesta popotvaje, vidili, spoznali in se učili: kakó lepo in slavno je — za domovino svojo kri preliti! —

Vam pa prevrednim namestnikom veljavniga c. k. petiga huzarskiga, zdaj kraljevo Sardinjskiga imenovana regimenta, v kteriga imeni se je dragi, danes posvečen spominik postavil, Vam naj se današnje visoko obhajanje globoko v spomin in v serce vtisne, in naj Vas, ko bi domovina v nevarnosti zdihovala, k enaki junakoserčnosti spodbada! Vaš poklic, Vaša dolžnost je, in Vaša lastna čast tirja od Vas, de Svojo-kri, de Svoje življenje za ohranjenje presvitliga Cesarja in drage domovine stavite. Verlim in junaškim domovine sinovam dodeli vikši Oblastnik nevenljivi zmage venec!

Blago dušo danes visoko čistana junaka, ktero je on iz nepremakljive zvestobe do Cesarja in iz goreče ljubezni do rojstne dežele, kakor mučenc ali marternik, blizo tukaj le iz serčnosti pustil, je usmiljeni Bog v svoje sveto varstvo vzel; njegovi pozemljski ostanjki pak naj na tem svetim mestu pod brambo Marije, naše preljube Gospé, ktero v ti hiši božji častimo, do dneva vstajenja s častjo in v miru počivajo! —

Po dokončanim nagovoru so še Goriški gospodje pevci lepo pesem „Junaka spanje“ práv čversto brez orgljanja zapeli. Na to so več časa popred iskopane in v spodobni tružici spravljene kosti Pavla Rostaza iz cerkve med spremljenjem vojaške častivne straže na to mesto prenesli, spominik blagoslovili in potem tružico s kostmi pod-nj v pokopališe položili. Zadnjič je praznično oblečena vojašna, ki se je nasproti cerkvi in spominsini nastavila, leti po svojih šegah trikrat vklonila, in jo s trojnim streljanjem in z muziko počastila.

To od ene strani kar ganljivo, od druge pa k narveči junakoserčnosti spodbodljivo obhajanje se je spominu vsih pričujočih globoko vtisnilo. Ko bi se bilo le pet dni popred za to obhajanje zvedilo, bi ne bila mogla sicer zlo prostorna cerkev privretiga ljudstva obseči.

Vsi gospodje oficirji so bili h sklepu od gospoda grofa Lantirja na kosilo povabljeni, kér so zdravico

presvitlimu Cesarju Ferdinandu, po tem veljavnemu petimu huzarskimu regimentu, celi verli cesarsko kraljevi vojni in še drugim napivali. Na večer je lepa vojaška muzika na plesišu v Tábri pričujočo gospôdo k veselimu plesu združila.

Bolj veljavna množica kantonske komisije je nahitrma toliko denarja zložila, de so iz njega množni vojaki oba dni svoje pričujočnosti v Ipavi, z mesam, rajžem in vinam gostovani bili.

Zahvala.

Gosp. Kl. Janša, naravoslovec v Ljubljani, je zvesto spolnil, kar nam je obljubil in v letšnjih velikih šolskih praznikih po Gorenskim nabrane slovenske ime-na z zeliši vred, nam podal. Nej bode zatô pridnimu gospodu Janšatu očitna hvala in zahvala. Vredništvo.

Urno, kaj je noviga?

(Za svetovavca pri c. k. Teržaškem deželnim poglavarstvu) namesto na Dunaj poklicaniga gospoda Dr. And. Gollmajerja, c. k. svetovavca pri dvorni komisii, so presvitli Cesar po sklepu od 18. tega mesca gospoda Ignaca Beka, fajmoštra v Velkim Olkovcu in vodja c. k. Cnojmških latinskih šol na Marskim, izvolili.

(Na Irskim) — deželi pod Angležkim kraljestvam — so se začeli strašne lakote bati zatô, kér jim je gnjiloba skorej ves korún — edini živež Irskiga ljudstva — pokončala.

Veselo oznanilo.

Vredništvo teh Novic je 300 iztisov (eksemplarov) v slovenski jezik prestavljeniga nagovora Njih Prevzvišenosti milostljiviga škofa in kneza gosp. gosp. Antona Alojza, kteriga smo v 42. listu natisnili, vodju c. k. domorodniga regimenta podálo s tem namenam, de bi ga dali med vojake tega regimenta razdeliti. Temu natisu smo ob kratkim tudi nagovor c. k. vodja, žlahtniga gospoda M. Görgerja v slovenskim jeziku pridjali; potroški celiga natisa pa so bili iz tiste zaloge poplačani, ktero so mestniki za praznovanje 24. Kimovca nabrali. — Vodja domorodniga regimenta so podeljene slovenske iztise z velikim veseljem sprejeli in ukazali jih v spomin tega veličastniga obhajanja precej med vojake razdeliti. Po ti poti je prelepi in krepki nagovor po svoji vrednosti razgласen, in brali ga bodo tudi tisti, ki nemškiga jezika ne razumejo.

Vganjka.

Veliko imam oči, pa vender sim slep —
Per vsakim očesu zraste mi rep.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	31. Kozoperska.		27. Kozoperska.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	50	1	57
1 » » banaške....	2	—	2	7
1 » Turšice.....	1	12	1	12
1 » Soršice.....	—	—	1	34
1 » Reži.....	1	21	1	26
1 » Ječmena.....	1	10	—	—
1 » Prosa.....	1	5	1	10
1 » Ajde.....	1	—	—	57
1 » Ovsá.....	—	42	—	45